

Når begjæret mangler grenser Om incestuøse forbindelser, makt og sårbarhet

Cecilie Hillestad Hoff¹

Sammendrag

I den danske filmen *Dronningen* (2019) møter vi Anne, en kvinne i 40-årene som sammen med mannen Peter og deres to tvillingdøtre bor i et luksuriøst hjem utenfor København. Men så flytter Peters 17 år gamle sønn Gustav inn. Og idét Anne begjærlig forfører sin unge stesønn, setter hun alt på spill. Med utgangspunkt i psykoanalytisk utviklingsteori ser essayet nærmere på Annes begjær etter sin unge stesønn, som tydelig vekker noe fremmed og ukjent i henne. Videre utforsker forfatteren Annes indre dynamikk, som ser ut til å være preget av repetisjon heller enn utvikling, og løfter frem hvordan dette kan ha vært med på å hindre en voksen seksualitet i å ta form i henne.

Innledning

I den danske filmen *Dronningen* (2019), regissert av May el-Toukhy, møter vi

1. Cecilie Hillestad Hoff, psykolog/PhD – stipendiat ved Psykologisk Institutt, Universitetet i Oslo. Kandidat ved Norsk Psykoanalytisk Institutt. Mail: cechoff@gmail.com

Anne, en kvinne i 40-årene som sammen med mannen Peter og deres to tvillingdøtre bor i et luksuriøst hjem utenfor København. Anne driver et advokatfirma som særlig jobber med barn og unge, og der flere av klientene er unge jenter som er utsatt for ulike former for overgrep. Ekteskapet med Peter er tilsynelatende harmonisk. Men så flytter Peters 17 år gamle sønn Gustav inn. Og idet Anne begjærlig forfører sin unge stesønn, åpner hun opp for ukjente og destruktive krefter som setter alt på spill, både for henne selv og de rundt henne. Filmen har mottatt priser både under filmfestivalen i Gøteborg og Sundance Film Festival, og vant i 2019 Nordisk Råds Filmpris.

I det følgende vil jeg, med utgangspunkt i psykoanalytisk tenkning, utforske Annes begjær etter sin unge stesønn, som ser ut til å vekke noe fremmed og uregjerlig i henne, og som setter den ellers så rasjonelle kvinnen ut av spill. Jeg vil trekke inn psykoanalysens driftsbegrep, og utforske i hvilken grad et slikt perspektiv kan hjelpe oss med å forstå hva som skjer med Anne. Jeg vil også argumentere for at deler av Annes utvikling ser ut til å være preget av repetisjon heller enn utvikling, og at dette har hindret en voksen seksualitet i å ta form i henne.

Den infantile sensualiteten

Freud var som kjent opptatt av seksualitet. Og han var en radikal tenker; han utfordret folks oppfatning av seksualiteten på flere nivåer. Særlig utfordret han den tanken at seksualiteten er ikke-eksisterende frem til et visst punkt i menneskets liv, for så å våkne til live. Freud (1905) forstod seksualiteten som en grunnleggende drift som er tilstede i oss fra livets begynnelse. Barnets seksualitet, mente han, kommer til uttrykk gjennom ulike behov for sanselige opplevelser. Tenk på barnet som intenst suger på tommelen, eller smokken, for eksempel, og nekter å gi slipp. Eller barnet som med blussende kinn ligger ved mors bryst, helt absorbert av nytelsen. Freud så dette som en slags urscene for opplevelsen av tilfredsstillelse, som vi gjennom hele livet et sted i oss lengter tilbake til.

Tanken om en slik tidlig seksualitet er for mange fremmed. Psykoanalysen blir ofte karikert som ensidig opptatt av seksualiteten – mye med rette. Men jeg tenker også at vi her kan snakke litt forbi hverandre. Vi snakker nemlig om ulike former for seksualitet. For når vi innen den psykoanalytiske tenkningen er opptatt av en *infantil seksualitet* er dette noe kvalitativt annet enn en mer voksen form for seksualitet. Som den norske psykoanalytikereren Siri Gullestad (2019) påpeker bør vi kanskje heller snakke om en infantil sensua-

litet - det fanger bedre inn betydningen av begrepet, og tydeliggjør at det er en vesentlig forskjell mellom barnets lyst og den voksne seksuelle lysten.

Tenkningen om menneskets utvikling har innen psykoanalysen endret seg siden Freuds tid. Gjennom tilknytningsteorien, med Bowlby i spissen, og objektrelasjonsperspektivet, med kjente navn som Klein, Fairbairn og Winnicott, er betydningen av individets tilknytningsbehov løftet frem som en sentral drivkraft bak utviklingen. Vi drives ikke bare av en seksuell drift, men også av et grunnleggende behov for å knytte oss til andre. Disse tilknytningsbehovene er inkorporert i dagens psykoanalytiske utviklingsteori. Noen vil hevde at behovet for tilknytning har fått for stor plass innen dagens psykoanalyse, og at tenkningen om drift blir skjøvet ut til fordel for tilknytningsperspektivet. Det foregår innenfor den psykoanalytiske diskursen i dag en debatt om dette, der tilhengere av et mer tilknytningsorientert perspektiv vil fremheve tanken om en seksuell drift som gammeldags, reduserende og utdatert, mens de som holder fast ved betydningen av et begrep om drift peker på at vi ved å utvanne eller gå vekk fra driftstanken vil miste noe vesentlig som omhandler menneskets utvikling og psykologi.

I Norge har den faglige uenigheten rundt drift og relasjon kommet til uttrykk gjennom en diskusjon mellom to kjente skikkelser innenfor fagfeltet, psykoanalytikeren Siri Gullestad, som forsvarer av driftsbegrepet, og psykiateren Sigmund Karterud, som hevder at begrepet er gått ut på dato. Debatten, som foregikk i Psykologi, tidsskrift for Norsk Psykologforening, ble løftet frem i media da parterapeuten Sissel Gran skrev om dette i Morgenbladet (Gran, 2019). Her fremhevet hun hvordan hun har strevd med å forstå alt det hun gjennom sitt virke som parterapeut møter av villskap og begjær på ville veier – utroskapens psykologi. Hun konkluderer med at hun må vende seg til psykoanalysen, og driftsbegrepet, for å finne et svar.

Hos Freud befinner driften seg et sted i grenselandet mellom kropp og psyke (Freud, 1905, s. 168). Den kan oppleves fremmed; av og til skremmende, men tidvis også forlokkende. Den eksisterer i oss som noe eget, *uavhengig* av objektet. Og dette ser vi jo, i klinikken, men også andre steder, at begjæret på den ene siden og behovet for tilknytning på den andre, ofte kan gå i hver sin retning. *Den de elsker begjærer de ikke, og den de begjærer elsker de ikke*, skriver Freud (1912, s. 183). Han sikter her til hvordan det hos noen kan oppstå en sammenblanding av det infantile begjæret og den voksne seksualiteten, og hvordan dette kan føre til at kjærlighet og begjær ikke kan integreres i relasjonen til en og samme person. For å forstå kompleksiteten i dette mener jeg vi trenger et begrep både om drift og om tilknytning. Og jeg skal argumentere

for at diftsbegrepet kan gi oss et utgangspunkt for å forstå litt mer av det som foregår i Anne.

Det ødipale dramaet

Tanken om en infantil sensualitet henger nært sammen med forståelsen av *det ødipale* som en grunnleggende konflikt hos alle mennesker (Freud, 1900). Som en kjerne i det ødipale dramaet ligger tanken om mor som barnets første kjærlighetsobjekt. Hele livet, mente Freud, leter vi etter noe som likner på eller minner om det primære kjærlighetsobjektet. På poetisk vis konkluderer han med at "å finne et objekt er å gjenfinne det" (Freud, 1905, s. 222, min oversettelse). Det ødipale dramaet rommer potensialet for kreativitet, skapelse og utvikling, men er samtidig et mytisk uttrykk for menneskets iboende ensomhet og utenforskap, der vi alle må finne ut av vår plass i den trekanten vi med nødvendighet fødes inn i. En viktig drivkraft i den ødipale konflikten er at barnet begynner å lure på sin egen opprinnelse. Hvordan blir egentlig babyer til? For å finne svaret drives barnet av en nysgjerrighet, som jo ligger til grunn for å lære nye ting og å utvikle seg.

Pushwagners bilde *What's happening* fanger på glitrende vis inn dette synes jeg, der en svartfarget barneskikkelse står med bamsen i armen og forsøker å åpne døren til det jeg ser for meg er foreldrenes soverom – selvsagt mot en knallrosa bakgrunn. Jeg lar meg stadig fascinere av hvordan barn, når de først har begynt å lure på hvor de selv kommer fra, spør - med en standhaftighet - til de får vite sannheten. De avslører med letthet alle former for bortforklaringer og fordreininger, og roer seg ikke før de har fått svaret. Men så, i det de forstår hvordan deres egen tilblivelse henger sammen med en intimitet mellom foreldrene som de selv ikke kan være en del av, ja da følger en eksistensiell krise, en grunnleggende opplevelse av å være utestengt og utenfor. Det handler om å erkjenne at mor og far deler noe som barnet selv ikke kan være en del av. Og dette er en realitet som er smertefull å ta inn.

Den ødipale konflikten blir således en dypt menneskelig konflikt mellom det å erkjenne realiteten, og det å fordreie eller fornekte den. At barnet finner en løsning på konflikten blir grunnleggende for den videre utviklingen, både emosjonelt, kognitivt og seksuelt. I følge Freud ligger løsningen i at barnet identifiserer seg med forelderen av samme kjønn, og på den måten tåler foreldrenes intime relasjon og sitt eget utenforskap. Når barnet har gjennomlevet dette dramaet er den ødipale konflikten transcendent. Den går i oppløsning, og barnet kan i sin videre utvikling leve med sitt utenforskap. Som ledd i

Når begjæret mangler grenser

denne utviklingen vil også seksualiteten anta en mer moden form, der respekten for generasjonsforskjeller etableres. Slik blir avgrensede kjærlighetsforhold mellom to voksne mennesker både mulig og naturlig. Løsningen på den ødipale konflikten fører, for å si det med Jacques Lacan, til etableringen av en barriere mot incest (Lacan, 1966/2015).

Men så går det jo ikke alltid så vel. Psykoanalysen rommer en teori både om normalutvikling og om skjevutvikling. Og en grunnleggende tanke er at mennesket fra første stund utvikler seg i relasjon til *en annen*. Som Winnicott (1960) skriver: "There is no such thing as an infant". (s. 587). Han viser med det til hvordan det lille barnet fullt og helt er prisgitt en annen for å overleve. Og *kvaliteten* ved denne relasjonen er avgjørende for barnets utvikling. For at barnet skal kunne finne ut av seg selv og gjennomleve det ødipale dramaet, trenger det trygge voksne å speile seg i, som kan ta i mot og romme barnets følelser slik at barnet gradvis selv blir trygg nok til å utforske og regulere sitt eget indre liv, sin egen kropp og sine egne lyster. I møte med pasienter synes jeg å se hvordan det å ha hatt foreldre som på ulike måter har et uavklart eller lite avgrenset forhold til sin egen kropp eller til det seksuelle, ofte kan skape en sterk utrygghet hos barna, som setter spor i utviklingen og som kan føre med seg ulike former for seksuelle vansker. Det er altså ikke bare de som selv er utsatt for overgrep som kan streve med sin egen seksualitet, men også de som har levd med en utrygghet rundt dette i sine nære relasjoner.

Anne og Gustav

Så til filmen. Når Gustav kommer for å flytte inn hos Anne og Peter forstår vi at han har strevd, både med forholdet til moren og med skolen. Anne tar i mot ham med varme og omsorg, og forsøker å hjelpe Gustav med å finne seg til rette i det nye familielivet. Men Gustav er utilpass, og det er tydelig vanskelig for ham å falle til ro. Han stjeler en rekke ting fra huset, og lar det fremstå som et innbrudd. Det er som om han vil ødelegge idyllen som preger familien. Når Anne så oppdager at det er Gustav som står bak innbruddet dekker hun over for ham, og benytter anledningen til å stille krav til at han skal ta seg sammen. Hva slags relasjon er det vi her blir vitne til? Er det et avgrenset forhold, der Anne er den voksne som setter grenser, og Gustav er den som utfordrer dem? Eller kan vi allerede her fornemme konturene av det som skal utvikle seg til et grovt maktmisbruk? For ville ikke det mest naturlige for Anne være å innlemme Peter i det som har skjedd? Når Anne velger å la hendelsen bli mellom henne og Gustav skaper hun samtidig en

allianse med gutten, der hun sitter med makten og han er prisgitt hennes handlinger.

Gradvis er det så noe som endres mellom de to. I en scene sitter Anne alene hjemme om kvelden med et glass vin, og Gustav kommer hjem med den jevnaldrende og flotte Amanda. De to har en flørtende tone seg i mellom, noe som tydelig blir vanskelig for Anne. Når de unge går ovenpå, og Anne etter hvert hører at de har sex, fremstår hun ensom og plaget. Idet hun døyver sine følelser med grådige slurker hvitvin, opplever jeg at filmen når et dreiningspunkt der begjæret tydelig er vekket i Anne, og det ikke er noen vei tilbake.

I etterkant av møtet med Gustav og Amanda retter Anne først begjæret mot ektemannen Peter. Han, derimot, har oppmerksomheten rettet mot arbeidet, og lar henne dessuten få vite at han skal reise bort med jobb i helgen. Vi forstår at Anne føler seg avvist. Det hviler en tomhet mellom de to. Som om det er en flathet i alt det vellykkede. Kanskje har det ikke vært plass til så mye lidenskap og begjær i forholdet. Senere, når Anne og Gustav er ved sjøen og bader med tvillingjentene, er det en mer åpenlyst flørtende tone mellom Anne og stesønnen. Anne tar Gustavs utfordring om å bade, noe vi gjennom datterens kommentar får vite at hun aldri gjør. Det er som om vi fornemmer at Anne er i ferd med å kaste seg ut i noe nytt. Når de kommer hjem, Gustav bærer en av tvillingene sovende inn fra bilen og de to etterpå sitter i stua og prater, er det som om Gustav har tatt farens plass.

Under et påfølgende selskap i hagen forstår vi tydelig at Anne er utilpass. Igjen drikker hun grådig av glasset, og har samtidig noe utpreget sensuelt over seg. Apropos den infantile sensualiteten. Det er som om begjæret taler rett til oss; Anne vil fylles av noe. Hun holder snart ikke ut mer ensomhet. Plutselig reiser hun seg og skifter musikk; beveger seg sensuelt og sexy til de umiskjennelige linjene fra sangen *Tainted Love. Sometimes I feel I have to run away*. Når hun så stikker av fra gjestene og går med Gustav på en bar er det som om begjæret finner seg et objekt. Hun flørter åpenlyst med ham og gir ham et plutselig kyss på munnen. Så kommer vi til scenen der Anne om kvelden trer inn i stesønnens rom. Hun sier ingenting, men setter seg på sengen og berører ham. Begjæret vekkes hos den unge mannen. Anne forfører ham, ordløst og selvsikkert. At hun lar være å si noe er kanskje ikke tilfeldig. For akkurat da finnes vel ingen ord for det som er i ferd med å skje.

Gustav er 17 år, og på vei til å bli en voksen mann. Noen vil kanskje stille spørsmål ved hvorvidt det seksuelle forholdet mellom ham og stemoren er av en incestuøs karakter. Jeg tolker det slik. Selv om Gustav i alder nærmer seg en ung mann, fremstår han i filmen mer som et barn. Han kommer for å bo med faren

Når begjæret mangler grenser

etter at det har skåret seg med moren. Og det er tydelig at han gjennom oppveksten har lidd under manglende kontakt med sin far. Slik jeg ser det er filmen en beretning om hvordan Anne utnytter Gustavs sårbarhet, og drar fordel av at han befinner seg et sted i mellom det å være en ung mann med et seksuelt begjær og et sårbart barn som søker seg til faren for å få noe han så sårt har manglet.

Anne

Anne er en vakker kvinne. Hun er varm, sensuell og oser av selvsikkerhet. Hun kler seg elegant og delikat, og har samtidig dybde og karakter. Hun er en dronning i sin egen tilværelse. Rollen er glitrende tolket av Trine Dyrholm, som på en nyansert måte får frem dynamikken i karakteren. Anne utfordrer sitt publikum. Hennes kompleksitet og feilbarlighet gjør det vanskelig å plassere henne i kategorier som gal eller ond. Hun blir ikke enten hore eller madonna, men begge deler. Som tilskuere veksler vi mellom ulike følelser i spekket mellom forakt og empati. Slik tvinges vi til å forholde oss både til våre egne følelser og til det som spiller seg ut i filmen.

Vi blir ikke servert en samlet fortelling om Annes liv og bakgrunn. Snarere får vi innimellom små drypp som kaster lys over deler av historien. I dialogen med søsteren forstår vi at Anne ikke har kontakt med moren. Gjennom Annes dialog både med ektemannen og en kollega får vi høre at hun må vise mer ydmykhet. Som kollegaen sier til henne: "Anne, kan du ikke for en gangs skyld innrømme at du har gjort en feil? Du blir nødt til å lære å beherske deg". Med stoisk ro svarer Anne: "Jammen du kjenner jo meg. Du visste jo hva du gikk til". Vi fornemmer en hardhet hos henne. Noe på innsiden skiller seg diametralt fra det varme og vellykkede uttrykket. Som publikum begynner vi å lure på hva som skjuler seg i hennes historie.

Repetisjon

"Hvem var den første du hadde sex med?", spør Gustav Anne om i en scene der han intervjuer henne. "Det var en det ikke burde ha vært", svarer Anne. "Noen ganger", fortsetter hun, "er det som skjer og det som ikke burde skje det samme". "Som med oss", svarer Gustav. Det er ikke så mye vi får vite; filmen spiller godt på antydningens kunst. Det gir god næring til fantasien. *Jeg* fornemmer konturene av et trekantdrama. En datter som er utsatt for overgrep av faren, en mor som ikke har beskyttet henne. Og der datteren i fortvilelse, sinne og skuffelse over dette ikke klarer å ha kontakt med moren.

Dette er mine tanker. Vi vet jo ikke hva som har skjedd. Men det vi vet er at noe inni Anne er forstyrret. Og at dette forstyrrede knytter seg opp mot hennes seksualitet. For det er som om ømhet og kjærlighet slik vi føler det overfor et barn og en erotisk, seksuell kjærlighet ikke er godt nok avgrenset inni henne, men snarere kan blande seg sammen. Som om hun i dypet av seg selv bærer på en uløst ødipal konflikt, som hun hittil i livet har klart å holde i sjakk, men som ubønnhørlig og skjebnesvangert vekkes til livet i møtet med Gustav. Det er interessant at Anne i jobben som advokat kjemper for sårbare mennesker som er utsatt for overgrep og som i den forbindelse utsettes for lignende former for maktutøvelse som hun selv utøver overfor Gustav. Igjen er det som om hun er fastlåst i en indre konflikt, der hennes engasjement ikke kanaliseres inn i noe avgrenset, men snarere vikles inn i hennes egne indre konflikter. For det virker rimelig å stille spørsmål ved om det i møtet med de unge sårbare jentene er seg selv hun ser.

Men, så er det spørsmål om det jeg antar Anne bærer med seg av indre konflikter kan forklare alle sider ved hennes maktutøvende handlinger. For er det ikke også i møtet med Gustav noe annet som vekkes i Anne? Krefter hinsides det som kan gripes med fornuften, og som faller utenfor det vi er vant til å forholde oss til? For å virkelig forstå det som skjer med Anne er det for meg naturlig å søke til Freuds driftsbegrep. For det er som om en indre styrt drift kastes på henne. Som noe fremmed, vilt og utemmelig som fremstår fullstendig ukjent for henne, og som overstyrer hennes ellers så rasjonelle karakter. Uten en tanke om en indre styrt drift finner jeg det vanskelig å forstå hva som kan ligge til grunn for Annes plutselige lammelse av sin egen impulskontroll.

Hva så med Gustav? Hvordan kan vi forstå hans begjær overfor stemoren? Hos Anne blir Gustav tatt i mot slik han kanskje aldri tidligere har opplevd. Han tennes av stemorens begjær, og blir forelsket i henne. Jeg tror det er viktig å merke seg at han reagerer som han gjør. For det ville ikke være unaturlig om han hadde reagert annerledes på stemorens tilnærmelser. For eksempel med sinne og forskrekkelse – følelser som ville kunne hjulpet ham med å sette grenser for det ville begjæret på avveie. Men Gustav velger dronningen fremfor prinsessen. Det er nærliggende å tenke at også han preges av en uforløst ødipal konflikt, og at nettopp dette gjør ham mer sårbar i møte med stemorens begjær. Gjennom den seksuelle relasjonen til Anne får han levd ut sine infantile, ødipale fantasier. Han vinner moren over faren. Når han så etterpå møtes av Annes løgner og maktutøvelse blir fallet uutholdelig stort. Han har vært i himmelen og faller ned i helvete.

Fallet

Når Peter, etter at Gustav har fortalt ham om forholdet mellom ham selv og Anne, konfronterer sin kone, møtes han med fornektelse og vantro. Anne legger det hele over på Gustav, og påstår, idet hun ser ham rett i øynene, at han lyver. Anne er rå, brutal og umenneskelig. Men, samtidig ser vi sårbarheten og skammen der inne et sted. Det er nesten så vi kan se den indre konflikten rive i henne. På den ene siden finnes det ingen grenser for hva hun er villig til å gjøre for å redde seg selv. På den andre siden er hun så inderlig klar over sin egen makt, og hvordan hun manipulerer alle rundt seg.

Først blir vi vitne til hvordan skamløsheten seirer. Slik ser det i alle fall ut under fødselsdagsselskapet der Anne feires og hylles for sin menneskeinnsett og sitt viktige arbeid for andre. Midt under festen kommer budskapet om at Gustav er forsvunnet. Med tilsynelatende empati – som om hun ikke har gjort det hun har gjort – spør Anne Peter om de skal sende gjestene hjem. Og Peter, han ser ut til å tro på Anne. Med mild stemme og varme i blikket forsikrer han henne om at det er hennes fest, og at gjestene skal bli.

Så får vi den vonde beskjeden om at Gustav er funnet død. Med det når filmen nok et dreiningspunkt. Vi ser Anne på badet, fullstendig oppløst i gråt. Hun holder et håndkle foran munnen og ansiktet, som for i desperasjon å hindre sammenbruddet i å utvikle seg. Idet hun forsøker å samle seg ser hun med ett Gustav stå der å se på henne. Og det er som om hun ser seg selv med hans blick. Som om hun først gjennom å miste kontakten med virkeligheten kan evne å se, eller innse, hva hun har gjort. I neste scene er Anne og Peter inne på soverommet. Anne forteller ham at ingenting av det som har skjedd er hans feil. Hun begynner på neste setning: "Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre....". Og da går Peter til angrep på henne. Han ber henne om å holde kjeft, presser henne opp mot veggen og legger hånden over munnen hennes. Han klarer ikke høre det Anne vil fortelle ham. Og Anne tier. Slik forblir Annes ugjerninger usagt mellom dem. Men vi fornemmer at Peter kjenner sannheten.

Filmen har en dobbelthet i seg når det gjelder årsaken bak Gustavs død. Var det et selvmord? Eller en ulykke? Han var på vei til hytta, der han betrodde seg til faren sin, og må ha følt en nærhet til ham. På veien dit blir han kanskje overveldet av hvor alene han er, hvordan han nå ikke bare har mistet moren, men også faren og Anne. Og fallhøyden blir så stor at det ender i døden.

I en av filmens aller siste scener ser vi familien gjøre seg klare til begravelsen. Anne fletter tvillingpikenes hår stramt og fester omstendelig sitt eget halskjede i nakken. Som om kontrollen er gjenvunnet. Når de så sitter i bilen

på vei til begravelsen zoomer kameraet inn på ansiktene, en etter en. Tomme, alvorlige og sorgfulle uttrykk. I Peters ansikt er det imidlertid ikke bare sorg, men også et sammenbitt og forknytt raseri, vi ser. Og slik slutter historien. En åpen slutt, der vi ikke får vite hvordan livet går videre. Men Peters angrep på Anne, og blikket hans i filmens siste scene, forteller oss kanskje at Gustav tok Anne med seg i fallet, og at hennes liv som dronning er over.

Dypest sett er *Dronningen* en film om maktmisbruk, incestuøse relasjoner og om ubearbejdede traumas vandring i generasjoner. Og om hvordan barn dukker under når de blir offer for omsorgspersoners egne vonde erfaringer, og ikke får egne trygge rom å utvikle seg i.

Referanser

- Freud, S. (1900). *The interpretation of dreams*. SE 4.
- Freud, S. (1905). *Three essays on the theory of sexuality*. SE 7: 135-244.
- Freud, S. (1912). On the universal tendency to debasement in the sphere of love. SE 11: 65-177.
- Gran, S. (2019). Hjertet? For noe tull. Jeg følger kjøttets higen. *Morgenbladet*, 12.04.19.
- Gullestad, S. E. (2019). *Seksualitet i dagens psykoanalyse*. Freuds Bar, Oslo, 18.10.2019.
- Lacan, J. (2015/1966). *Écrits. The first complete edition in english*. Translated by Bruce Fink. New York: W.W. Norton & Co.
- Winnicott, D. W. (1960). The theory of the parent-infant relationship. *The International Journal of Psychoanalysis*. 41: 585-595.

Abstract

The danish movie Queen Of Hearts (2019) tells the story about Anne, a lawyer who lives in a delicate luxury house outside Copenhagen together with her husband Peter and their twin daughters, who puts everything at risk when she seduces her 17 year old stepson. Taking psychoanalytic development theory as a point of departure, the author explores Annes sexual desire of her stepson, which undoubtedly arouses something representative of a foreign otherness in her. Furthermore, Anne's inner dynamic, which seems to be characterized by repetition rather than development, is explored, looking specifically into what looks like an interrupted growth of a mature sexuality.

Keywords: Queen of Hearts, theory of drives, oedipal conflict, infantile sensuality, incest.